

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

oprávněného: **Tadeáš Tregler**, narozený dne 15. 1. 2018
bytem Sokolovská 785/53, 323 00 Plzeň
zastoupený zákonným zástupcem Jirínou Treglerovou, nar. dne 24. 9. 1991
bytem Cebiv 64, 349 52 Cebiv
zastoupené advokátem Mgr. Pavlem Panoškou
sídlem Na Roudné 443/18, 301 00 Plzeň

proti
povinnému: **Pavel Tregler**, narozený dne 20. 3. 1972
bytem sady Pětatřicátníků 20/7, 301 00 Plzeň

o vymožení peněžitého plnění

o odvolání České republiky, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-město, proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorského úřadu Cheb, ze dne 21. 11. 2025, č. j. 176 EX 00902/19-041

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se v části odvoláním napadené, tj. ve výroku IV, potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením zastavil soudní exekutor exekuci podle § 55 odst. 7 e. ř. pro bezvýslednost jejího vedení (výrok I), nepřiznal si právo na náhradu nákladů exekuce (výrok II), rozhodl dále o tom, že soudní exekutor nemá v souvislosti se zastavením exekuce vůči účastníkům řízení nárok na náhradu nákladů exekuce (výrok III), za úkony spojené se zastavením exekuce si přiznal soudní exekutor paušální náhradu nákladů exekuce ve výši 907,50 Kč, k proplacení exekucním soudem, jímž je Okresní soud Plzeň-město, ve lhůtě čtyř měsíců od právní moci rozhodnutí (výrok IV) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok V).
2. Ve včasném odvolání vyjádřil exekucní soud nesouhlas s výrokem IV, jímž si přiznal soudní exekutor paušální náhradu nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce. Odvolatel poukázal na skutečnost, že v dané exekuci je vymáháno výživné pro nezletilé dítě. V takovém případě je oprávněná osoba podle § 55 odst. 9 e. ř. zproštěna povinnosti složit zálohu na další vedení exekuce. Jestliže soudní exekutor zaslal oprávněné osobě výzvu podle § 55 odst. 7 e. ř. a ta na ni nereagovala, respektive nevyslovila nesouhlas se zastavením exekuce, došlo podle exekucního soudu k prodloužení lhůty šesti let bezvýsledného vedení exekuce, stanovené v § 55 odst. 7 e. ř., o další tři roky, jak předpokládá ust. § 55 odst. 11 e. ř. S tímto právním názorem exekucní soud dovodil, že exekuce neměla být zastavena podle § 55 odst. 7 e. ř. pro bezvýslednost jejího vedení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Kubíková.

v důsledku čehož nemohlo soudnímu exekutorovi vzniknout právo na náhradu paušálních nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce. Exekuční soud proto navrhl změnu odvoláním napadeného výroku rozhodnutí tak, že se nepřiznává soudnímu exekutorovi náhrada těchto nákladů.

3. Soudní exekutor nesouhlasil s odvolací argumentací, neboť ta nemá nijakou oporu v zákoně. Z žádného ustanovení exekučního řádu totiž nevyplyvá, že by se automaticky prodlužovala o další tři roky lhůta pro pokračování v exekuci, nad lhůtu šesti let podle § 55 odst. 7 e. ř., jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé dítě, tedy o exekuční řízení, v němž je oprávněná osoba podle § 55 odst. 9 e. ř. zproštěna od povinnosti složit zálohu na další vedení exekuce. Naopak ust. § 55 odst. 7 e. ř. předpokládá, že uplyne-li marně lhůta k zaujetí stanoviska oprávněnou osobou, zda souhlasí se zastavením exekuce, je soudní exekutor povinen zastavit vedenou exekuci. Soudní exekutor tak vyjádřil přesvědčení, že postupoval v souladu se zákonem, proto navrhl potvrzení napadeného výroku usnesení.
4. Odvolací soud podle § 212 a § 212a o. s. ř., ve spojení s ust. § 55c e. ř., přezkoumal usnesení soudního exekutora v odvoláním napadeném rozsahu, a aniž byl nucen nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání exekučního soudu není důvodné.
5. Exekuční soud, vystupující za stát, má legitimaci k podání odvolání proti nákladovému výroku, kterým exekučnímu soudu vzniká povinnost proplácet soudním exekutorům paušální náhrady za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 e. ř., tj. v posuzovaném případě proti výroku IV vydaného usnesení, což vyplývá z bodu 5 ve spojení s bodem 1, článkem II přechodných ustanovení zákona č. 255/2023 Sb.
6. Z obsahu spisu se podává, že doložka provedení exekuce byla vyznačena ke dni 3. 7. 2019, v exekuci nebylo vymoženo ničeho, exekucí v době zastavení exekuce nebyla postižena nemovitost, vyloučené doby nebyly zjištěny a soudní exekutor zastavil exekuci podle § 55 odst. 7 e. ř. pro bezvýslednost jejího vedení, když oprávněná osoba nereagovala na výzvu soudního exekutora podle § 55 odst. 7 e. ř., jež jí byla doručena 19. 9. 2025. Ve zmíněné výzvě z téhož dne, č. j. 176 EX 00902/19-40, soudní exekutor konstatoval, že jestliže oprávněná osoba vyjádří souhlas se zastavením exekuce nebo marně uplyne oprávněnému lhůta třiceti dnů k podání tohoto vyjádření, soudní exekutor zastaví exekuci. V návaznosti na to bylo uvedeno, že jestliže oprávněný, který je zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle § 55 odst. 9 e. ř., sdělí svůj nesouhlas se zastavením exekuce, soudní exekutor – v souladu s § 55 odst. 11 e. ř. – bude pokračovat v provádění exekuce po dobu dalších tří let.
7. Ve věci je nesporné, že exekuce byla vedena pro vymožení výživného na nezletilé dítě. Jedná se tedy ve smyslu ust. § 55 odst. 9 e. ř. o pohledávku, ohledně níž je oprávněná osoba zproštěna od povinnosti složení zálohy na další vedení exekuce podle § 55 odst. 7 e. ř. V tomto ustanovení se podává, že nedošlo-li po dobu posledních šesti let, počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce, ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněnou osobu, aby se ve lhůtě třiceti dnů vyjádřila k tomu, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělila, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněná osoba vyjádří souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta k podání vyjádření marně uplynula, exekutor exekuci zastaví.
8. Jestliže se oprávněná osoba nevyjádřila k výzvě podle ust. § 55 odst. 7 e. ř., zda souhlasí se zastavením exekuce, soudní exekutor podle § 55 odst. 7 poslední věty e. ř. opodstatněně exekuci zastavil. V takovém případě se na věc neuplatní ust. § 55 odst. 11 e. ř. o prodloužení doby vedení exekuce o další tři roky, k čemuž by došlo pouze tehdy, pokud by oprávněná osoba vyslovila nesouhlas se zastavením exekuce. I ve vztahu k privilegované pohledávce, lze zastavit exekuci se souhlasem oprávněné osoby či na základě fikce tohoto souhlasu.

9. S ohledem na sdělení, odvolací soud podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil odvoláním napadený výrok IV usnesení soudního exekutora jako věcně správný a zákonný.
10. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud s odkazem na § 254 odst. 1, § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., když účastníkům nevznikly náklady s tímto řízením.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 29. května 2026

JUDr. Marta Havlová, v. r.
předsedkyně senátu